

1968-2

OPHAVSPERSON/NØGLEPERSON

Henning Christiansen

FAKTA

Dokumenttype:
Note

Sprog:
Dansk

Omtalte personer:
Joseph Beuys
Blinky Palermo
Ursula Reuter Christiansen
Reiner Ruthenbeck
Georg von Hardenberg

Arkivplacering:
HC arkiv Møn/HC breve 3

DOKUMENTINDHOLD

Udkast til artiklen "Beuys' Boys", som udkom i Hvedekorn, 42. årgang, no. 1, s. 14-25.

TRANSSKRIFTION

1.

I dette nummer af Hvedekorn præsenteres 3 unge Düsseldorfere, arlle elever af Joseph Beuys. Den 24 årige Ursula Reuter og Palermo go den 30 årige Rainer Ruthenbeck. For at finde ind til deres udtryksform er valgt tre ting af Joseph Beuys som kan ses (men ikke nødvendigvis) i en udvidet sammenhæng med de tre kunstnere.

Verschneiter Reiter tilsneet rytter fra 1958 er et ovenmåde vellykket relaisation af ideen om det tilhylledes mulighed at kalde forestillinger frem – En normal hest med rytter ville ikke have bragt nær den fornemmelse forestilling om rytterens bevægelse i landskabet frem. Den omtanke hvormed gazen er omviklet figuren, giver energi i bevægelserne. Muskulaturen, som nøje svarer til Beuys's interesse for dee kraftfelter den levende organisme omgiver sig med der bewegliche isolator et af hans yndlingsudtryk om det levende, bliver her klart forståeligt og bliver yderligere et synligt bevis på menneskets evne til at forløse kraftfelter også uden for sig selv. At hest og rytter ikke blot er anbragt i kassen men spændt inde i den øger intensiteten i udtrykket – Figurens semantiske indhold de hundreder krige de tusinder rejser gennem århundreder frembringer hos beskueren et sværmerisk forhold til evigheden

[s. 2]

Ordet kraftfeldt dækker såvel det psykiske som det fysiske kraftfeldt. Et af Beuys' væsentligste træk i brugen af organiske materialer, som margarine blod pølse harer negle bivoks og myrer materialer som ingen af hans elever til dato har anvendt. De står egentlig med en Beuys tankerne influeret af det kunstitidskrifts stab som arbejder på at fjerne detaljen for at overlade nuanceringen til den beskueren, men den europæiske tradition er hos dem alle synligt tilstede.

[s. 3]

Fettecke – den åbnede papkasse med margarinehjørnet er på overfladen d.v.s. formkonception et linespil af stor skønhed, det er ingen tilfældighed at papkasselappen ikke er revet af i den side hvor fedthjørnet sidder. Hvad angår formens balance er Beuys simpelthen suveræn. Robert Morris hvide hjørneplader virker underligt blodfattige og asketisk magtesløs ved siden af Beuys's. Hos Beuys går organisk stof, margarinens bevægelige masser

i forbindelse med kød og blod, levende materie spændt ud i konstruktiv formen, dertil kommer de stærke farvenuancer som margarinens gullige og kassens brunlige blander.

[s. 4]

Rainer Ruthenbeck tilhører den type skulptører som ikke går ind for afpersonalisering, men der anvender et nøgternt ræsonnement overfor sine arbejders formvilje. Hans udgangspunkt er den organiske form. Runde former, som han via et rationelt gemyt har formået at spænde ind i konstruktiv skarpt profileret levende form, der i dag lang fra eneste resultat af den benhårde analyse han underkaster sine subjektive forhold til tingene – omverden. Hans "solskærm" (Ohne Titel) udtrykker en poetisk lysende humor af den slags man ikke finder i noget vittighedsblad. Den firkantede fodplade og skærmens strittende (hånd)stiver er med hinanden forbundet med en i og for sig normal parasolstang, men proportionsforholdet er så idiotisk at "apparatet" ikke kan finde ro, men evigt stritter imod. "Skærmen" er udviklet af betonhånden og som hånd forstået, indspundet i ståltråd, klemmt ned om et skaft. "Ohne titel" – titlen indbyder til andre tolkninger nærliggende er et konstrueret træ hvis blade man kan kigge op i – og den lille fine glæde er vel et kig værd. Det kunne også være en kæmpe stiliseret løvetand eller en normal bjørneklo eller en kegle og en plade forbundet med en stank i hvert fald står "apparatet" der som et kryds mellem ræsonnement og spontanitet. Den stiliserede

[s. 5]

Og dog sprællevende med svømmehud forsynede betonhånd er med sine skævheder endnu bundet af det organiske udgangspunkt og bærer præg af læreren Joseph Beuys's indflydelse dog skinner Ruthenbecks fine humor tydeligt igennem.

Ståltrådbusten er igen et tydeligt eksempel på ræsonnement forbundet med en frihed i formviljen materialet ståltråd udtrykker alene ved bevidstheden om den mængde tråd der skjules bag overfladen det indre menneskes masseenergi udtrykt på overfladen som en anonym almindelig holdning ikek uden skønhed. De seks hinanden supplerende papmachédråber eller pærer virker med deres bordeauxrøde farve som et mennesketankens spildprodukt uden funktion men med en appel til øjets og håndens æstetiske opvågnen. Det samme kan siges om de tre køller, samme farve men med hver deres individuelle æstetiske liv, en æstetik som ikke et øjeblik bevæger sig bort fra udgangspunktet, menneskets nærvær i skabelsesøjeblikket man mærker tydeligt tankens vilje til konstruktiv og dog organisk form. De tre køller "stemmer" i enhver formhenseende. De tre skeder er med en mere robust æstetisk holdning

et klart udtryk for Ruthenbecks vilje. Det æstetisk robuste er klart vist i de 3 knivskeder Ruthenbeck står for en kraftfuld skaben

[s. 6]

Mæchtig ursulareuterhenningchristiansennelskersig

Ursula Reuter

Født 13/2-1943 i Trier (Mosel)

Hendes skulpturer udvikler sig oftest af litterær oplevelse. Det er forsøg på at uddrage kvintessensen af et digt eller en novelle. Oftest begynder de som en række tegninger hvor skulpturen indgår omgærdet af visuelle associationer som kan føres tilbage til digtet. I hendes Novalis skulptur der har "Hymnen an die Nacht" som forlæg er denne fremgangsmåde også anvendt. Desværre lader tegningerne sig vanskeligt reproducere, men kan vel beskrives. En blå udfladet "tankemasse" henter sin kraft fra jorden, hæver sig og antager skikkelse af gespenst. Noget blåt tilhyllet figurer mere og mere kvindeskikkelse bliver kjoleagtig. Det menneskeagtige forsvinder igen, tilbage er den blå figur med "kjole"-folder – den svæver op over jordoverfladen og ender som klokke, omkring alt dette forskellige symboler som klokkeblomster hvide svaner hjerter fugle et kvindeansigt og en liggende mandsperson og noget af novalis digt alt dette udført i sort streg.

Den lille blå skulptur (10 cm høj) er som grebet ud

[s. 7]

af forløbet (størrelsen er vigtig som udtryk for underlighed.) Den større grå skulptur i kassen rejser sig som en kraftfuld arkitektonisk masse (Triers magtfulde basilika) et sindbillede på Novalis sidste fase, det religiøse sværmeri. Reuter så gerne denne plastik opført som kæmpebygning ingen vinduer svagt lys der i fronten skulle være et oplevelsens tankested. Og frem for alt af en anden natur end den omsiggribende modularkitektur som virker mere og mere irriterende. Eller som hendes lærer professor Beuys udtrykker sig: [overstreget: Der bygges næppe arkitektur i dag kun funktionshuse] – arkitektur eksisterer næppe i dag, vi bor i funktionshuse. AT "Hymne an die Nacht II" er anbragt i kasser altså et nøje afgrænset kantet rum er at skabe et rum formel modstand og at lukke figuren af fra det den selv lukker for og desuden naturlighed og rumillusion. Figuren strækker sin klare pande ud i natten. Figurens bagside folder som vi kun ander får et hemmelighedsfuldt videre perspektiv. Figuren kommer ud mod os viser sig aldrig helt.

[s. 8]

[Overstreget: Disse brudstykker af Novalis' Hymne skulle nok kunne lede

på apart

Man kunne spørge hvorledes]

Disse brudstykker af Novalis' Hymne skulle kunne lede til en forståelse af figurens væsen og idé

Wenn Hermes ist so wie ursula
geht alles gut

Wenn [overstreget: ulæselig] wie ich ist,
geht es bestimmt.

Aber geht es wenn die Faktoren [overstreget: ulæselig] sind

[s. 9]

Hvilke levende mennesker,
De åndeligt vågne,
Elsker ikke frem for alt
Miraklets vidunderlige øjeblik
hvor rummet ligger udbredt foran den
skabt af det allerlerligste lys
Lyset, dets stråler og bølger
Dets farver,
Dets milde allestedsnærværende
om dagen –

Lys, livets inderste kærne
indåndes af de rastløse stjerners
kæmpe verden de rastløse stjerner som svømmer i det blå hav
Det indåndes af de funklende sten,
de rolige planter
og af dyrenes mange skikkelsers kraft

[s. 10]

1

De mangefarvede skyer og luften indånder lyset
Og frem for alt indåndes lyset
af de herlige fremmede
med de sindfulde øjne, den svævnede gang
og de tonende munde
Som den jordiske naturs konge
kalder lyset på alle kræfter
tvinger talløse forvandlinger frem
Og dets nutidighed alene
åbenbarer det jordiske riges mirakuløse herlighed

[s. 11]

Bort vender jeg mig
til den hellige, uudtalte
hemmelighedsfulde nat.
Fjernt ligger verden
som forsænket i en hulning
øde og ensomt er det her hvor jeg står
I brystet smerten en dyb følelse af vemud
I erindringens fjerne
ungdommens ønsker
Barndommens drømme,
hele mit lange livs korte glæde og
forgæves håb
kommer i grå klæder
som aftentåge
efter solnedgang.
Fjernt ligger verdenen
med dens farverige fornøjelser
I andre rum
stiller lyset de lystige telte op.
Skal lyset da aldrig komme igen
til sin have til sit herlige hus
til sine tre børn.

[s. 12]

2.

Dog hvad fylder mit herte
så svalt og forfriskende
og fjerner
vemodens ånde
Har også du
et menneskehjerte
dunkle magt?

[s. 13]

3.

Skal morgenen stadig komme igen?
Ender den jordiske magt aldrig?
Skal usalig travlhed fortære
den himmelske nats ankomst?
Skal det hemmelighedsfulde kærlighedsoffer
aldrig brænde evigt?

Lyset den vågne tilstand fik sin tid tilmålt
Men tidløs er nattens hersker
Evig er søvnens varighed
Hellige søvn

Bel'ami
bel'air
belle
Belles
Beau
beaux

[s. 14]

4.

Og på en gang sprængtes fødselsbåndet,
lysnænken,
bort flygtede den jordiske herlighed og
mine sorger med den
Sorg og vemod flød i en ny
uudgrundelig verden – Du natbegejstring
himlens hvile kom over mig.
Landskabet hævede sig mod mig
over landskabet svævede min forløste
nyfødte ånd.
Højene blev støvskyer og i
skyerne så jeg min elskedes
forklarede ansigtstræk. I hendes øjne
hvilede evigheden. Jeg fattede om
hendes hænder og tårene blev et funlende
ubrydeligt bånd. Årtusinder gled bort
i det fjerne som uvejre. Ved hendes
hals græd jeg det nye liv imøde med begjærede
tårer. Det var den første drøm natten gav mig
Drømmen drev bort men dens afglans forblev den
evigt uafrystelige tro på nattehimlen og dens sol – den elskede

[s. 15]

5.

Nu ved jeg hvornår næste morgen vil komme -
når lyset ikke længere skræmmer natten og kærligheden,
Når hvilen bliver en evig og stadig skabende drøm.
Himmelske veghed forlad mig aldrig mere

Lang og trættende var vejen til den hellige grav
og korset var tungt. Den hvis læger en gang
fugtedes af bølgers
krystal, usynlige for den prosaisk tænkende,
hvis kilde springer af højens dunkle skød,
og ved hvis fod den jordiske flod bryder frem,
den som stod på verdens grænsebjerg
og skuede ud over det nye land,
nattens bolig, sandelig han vender
ikke tilbage til verdens krav
til landet, hvor lyset regerer og den evige
uro huserer. Deroppe bygger han sig sin hytte
Fredens hytte, længes og elsker, sker ud overalt,
Til den velkomne time kommer hvor han
trækkes ned i brøndens kilde. Alt jordisk
svømmer ovenpå og bliver renset
af det høje, men det som blev helligt ved
kærlighedsberøringen løber forløst i gemte gange

[s. 16]

5.

Og ud i det hinsidige landskab, hvor skyerne blander sig med den
indslumrende kærlighed

[s. 17]

Disse brudstykker af Novalis' Hymne skulle kunne lede til en forståelse af
figurens væsen og idé. Spørgsmålet var så om man skulle beskrive den fra
Novalis' sammenhæng – lade den tale sin egen sorg eller efterlade den med
digtets billeder og vision. Reuter fandt det vigtigst at fastholde Novalis vel
vidende at alt da kan blive udlagt som blot illustration, men også vidende
at den der fordyber sig i digtet vil have mulighed for at opleve det
stærkere. Den ene mulighed var at arbejde videre i skulpturel retning og
skabe et Novalis' rum, den anden, som er forsøgt i Århus 13/10-67, ung
kunst, var at lade figuren indgå som led i en opførelse af digtet. Rummet
var opbygget som et kirkerum, blå baggrund med tegninger, en slags alter
i midten hvor den lille blå figur var anbragt, orgelmusik, og digtrecitation
på bånd. En række nærmest rituelle handlinger gentages. Et
blomsterhoved (artistisk) på gulvet regnet stængel og rod og blev til sidst
malet blå. Aviser (tidssymbol) blev mærket med blå farve og stablet. En
blomme blev anbragt ved siden af den blå figur som et kærlighedssymbol.
Med tæppe over hovedet svarende til figuren, stod hun et kvarter mod den

blå væg. Sidste var et skridt videre end den grå kassefigur. Her er det mennesket som visualiserer Novalis' nat. Ensomheds-evigheds-længsel. Opførelsen varede 1 time og 15 minutter.

[s. 18]

Abc mini art

Palermo

Født 1943 i Leipzig

Maleren Palermo arbejder i et poetisk-æstetisk billedsprog hvormed han søger at sprænge firkanttrammens malene sig fri i andre former. Billederne er for det meste delt op i to elementer som står i "forhold" til hinanden på et eller andet idégrundlag. Rummet mellem dem som Palermo altså har gjort afkald på at male, bliver så beskuerens frie område – space, her sker vel det, som skal give malerens "to skud" et svævende ubestemt liv, d.v.s. med et på tilskueren virkende poetisk resultat. Der er tale om associationsstimulerende og kontemplationsbefordrende hensigt fra malerens side. Dertil kommer Palermos plastiske formevne elementerne forbinder sig i 8...) hvilende helhedsform af skulpturel karakter maleren kalder billederne objekter.

Nachtstück er udformet som et T. T'et antyder firkanttrammen overliggeren sætter grænsen for billedets højde siderne er fri. Måneantydningen over jordoverfladen giver næring til romantisk fordybelse: rent malerisk er billedet traditionelt og netop derfor associationsrigt.

[s. 19]

"Das Fenster" – er groft set bygget op på samme grundform det store T. Som indemad i vinduesrammen har Palermo anvendt grå skumgummi en skumgummi som er fyldt med flyvende partikler en anden væsentlig matrialvirkning er skummens lydabsorberende evne ganske vist er billedets skumgummimængde rent praktisk ikke i stand til at absorbere megen lyd, men blot bevidstheden om den dæmpende virkning giver forestillingen en nattens dæmpede lyd. Men det paradoksale i billedets situation understreges af stofrullen hvor retningsbestemte pileagtige tegn forsvinder i rullen og samtidig sendes i irrelevant retning af den lille pip billedet til kontemplationsobjekt og bringer det fri af nærliggende associationer. Billedet "Tagtraum" er i klarhed en trekant, bliver af maksimal poetisk drømmende verført til en udeformelig lærredsform hvis bløde folder poetiserer trekantens ellers skarpt profilerede grundform. Palermo bevæger sig mellem drøm og virkelighed i hans sidste arbejde hvor han forladt virkeligheden og anråber nu drømmen. De 2 x 2 meter

store tre farvebilleder lysegrøn og grøn – blaksort, matsort og hvidgul – hvid og lysegul påkalder drømmen hos beskueren. Her ligger palermo på lige med Morris Louis det er en konsekvent videreførelse af

[s. 20]

Erik Satie 1866-1925

Paris Sydfrankrig

MESSE DE PAUVRES

orgel Marilyn Mason

Bånd I Kyrie Eleison

Bånd II Prière des Orguees

Bånd III Commune qui mundi nefas

Bånd IV Chant Ecclesiastique

Bånd V Priere pour les voyageurs (885) et les marins en danger (900 mort (916)

Bånd VI Prière pour le salut de mon âme

Poudre d'or pour piano

Einsetzen von Erik Satie Messe de Pauvres V p

hans tidligere arbejder, andre malere nåede samme punkt og bestræbelsen fører direkte til det hvide billede. Palermos farvevalg skal efter hans egen udtalelse være udsprunget af naturoplevelser. Det grønne billede er et blik ud fra havens grønne nuance-sammenstød, men det synes som om konklusionen og udførelsen har ligget så tæt på hinanden det er for entydigt og meget lidt overbevisende.

1.

[illegible]

Ordet kunstjernet dækker såvel det psykiske som
det fysiske kunstjernet. ~~Hans~~ ^{Etats} Børns ~~de~~ væsentligste drag i ~~deres~~
brugen af organiske materialer, som mangan, ~~på~~ ^{blede} polser
harer næppe brydes ~~af~~ ^{og} myser. Materialer som ingen af
hans elever til dato har anvendt. De står tydelig med
en Børns tanker influeret af det kunsthistoriske
~~stages~~ ^{stages} som ~~gennem~~ ^{gennem} detaljen for at overlade ~~der~~ ^{der} nuancerne
til den beskuer, men den ~~stages~~ ^{stages} europæiske tradition
i hos den alle synlige stilhed.

Tætte - paplaser der åbner paplaser
med mangan hjørnet u på overflader d.v.s.
~~der rent fysisk komposition~~ formkonceptionen
et imitativt af stor skønhed, det er ingen tilfældighed
at ~~et~~ ~~jord~~ ~~hjørnet~~ u paplaserklapper ~~ikke~~ ikke u rent
at i den side hvor jordhjørnet sidder. Hvad angår formens
balance u Benys simpelthen stuvne - Sammenhæng
~~med~~ Robert Morris' hvide hjørneplade ^{måske} siger
at vi har uludeligt blodfattig, asketisk magtesløs
• ord sider af Benys's ^{Beny's} her går organisk stof, manganium
bevægtige masse i forbindelse med kød og blod, levende
materie spændt ind i konstruktive former. Dette kommer
de stærke farverianer som f. manganiums gullige og
blåssens bruntlige blander.

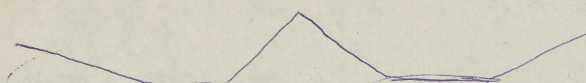
Rainer Rüttenbach ~~han~~ tilhører den typiske skulptør
som ikke går ind for afformidling, men der
modtager et muligt resonnement overfor sine
arbejders ~~formgivning~~. Hans udgangspunkt er ~~et~~
~~skulpturels princip~~, blot ~~måder~~ den organiske
form, omformede former, som han via et rationelt
gængt, har formået at opnå med i konstruktiv
skævt profilt, ^{men} levede form, det er dog ^{slang} mere
resultat af den behårede analyse han undviker
sine subjektive forhold til ^{sin egen} produktion. Hans "Skærmen"
(Ohne Titel) udbrykker en lysende tømmer af den
slags man ikke finder i noget vittighedsblad.
Den jernbeton fodplade og skærms stiftende
(hånd)skiver er med hinanden forbundet med en
i sig selv normal parasolslang, men proportionen
forholdet er så ichastisk at "apparatet" ~~ikke kan~~
~~kennet~~ ikke kan findes ro, men formadentlig
evigt ^{siste mod} sig. "Skærmen" er udviklet af
^{beton} ~~beton~~ hånden og som hånd forstået, indpunktet
i stålstål, klemt ned om et shaft. "Ohne Titel"-
sidlen indbyrdes til andre folkinger nærtiggende
er et konstrueret træ hvis blade man kan kigge
op i, hvad skal man med kiggen op i? Høj-
og den lille fine glæde er vel et kig værd. Det
kanne også være en kæmpe løststand stiliseret
løststand eller en normal bjørneklo eller
en kegle og en plade forbundet med en slang,
ihvertfald står "apparatet" der som et kryds mellem
resonnement og spontanitet. Den stiliserede

med sømmehuet forsøg
og dog spælleverende Vbetan hand er med
sine sheerheder endnu bundet af det orga-
nisk udgangspunkt og har ^{over}~~end~~ ^{grænse}~~af~~
~~del ved~~ ~~kanten~~. Fløeren præfer Joseph
Benz's indflydelse at skaffe dog skinner Ruck-
becks fine humor tydeligt igen.
Stålbrædbryden er igen et tydeligt eksempel
på resonnerment forbundet med en frihed i
formviljen maksimalt Stålbræd udtrykker
alene ved brovoldheden om den mangler
Bræd der skjules bag overfladen det vidste
menneskets masseenergi udtryk på overfladen
som en anonymt almindeligt holdning i
uden skønhed. De ses hinanden oplysende
papmachidråber ^{eller mere} rækker med deres Bordeaux-
røde farve som et ^{menneskeligt kants}~~menneskeligt~~ spildprodukt
~~at~~ ~~her~~ uden funktion men med en appel
til øjet og handens æstetiske opvågner.
Det samme kan siges om de tre køller,
samme farve men med hver deres individuelle
æstetiske liv, en æstetik som ikke et
øjeblik brægger sig bort fra udgangspunktet,
menneskets nærvær i skabelsesøjeblikket man
mærker tydeligt tankens vilje til konstruktiv
og dog organisk form. De tre køller "stemmer"
~~ikke~~ i enhver formhensende. De tre ~~kan~~
skeder er ^{med} ~~af~~ en mere robust æstetisk holdning
et klart udtryk for Ruckbecks vilje
Det robuste ^{æstetisk} ~~is~~ ^{er klart} viser sig i de 3 krøvede Ruckbecks eller i en bøjelig
et holt

Kasata Bender

Hendes skulpturer udvirkelig sig oftest af litterær oplevelse. Det er Jessen på at udbrænge kendskabet af et dybt eller en novelle - Ofte begynder de som en rigtig række begynder hvor skulpturen indgår omgærdet af visuelle associationer som kan føre tilbage til dybet. I hendes Noveller plastik skulpturer ~~der~~ ~~udtryk~~ der har ^{hav} "Hymnen om die Nacht" som fastlag i denne fremgangs-
måde også anvendt. ~~Her~~ Desværre ~~kan~~ lade

du 6 ^{den lille blå} Dyrningens 10 styk varshetlig reproducerer, men
har vel beskrevet. Den blå udfærdiget "Havhemasse"
bender sin kraft på jorden, har sig og antager stiklets
~~saas~~ ^{af} gespenst, meget ^{blåt} tilhængt ~~et menneske stiklets~~
fygner ~~for~~ ^{for} menigmen ~~de~~ kvinderstiklets, bliver kjolefyg,
hæsk ^{begynder} Det menneske sigt forsvinder igen, tilbage er den
blå fyg ^{med} ^{af} "kjole"-fælder - den svarer ~~saas~~ op over jorden
overfloden by under sans klokke, omkring ^{alt} dette
~~svæver~~ ^{svæver} forstillelige symboler som ~~de~~ blomstblomst
hvore svarer tydelig fyg ~~et~~ ^{et} kvindeansigt og en
en ^{en} hørende mandsperson - ~~det af~~ ^{af} meget af novalis
dygt ^{alt} ^{dette} udfærdiget i sirt streg -
Den lille blå skulptur (10 cm høj) er som godbet ud

[illegible]

● Disse bondedykter af Novalis' Hymne skulle kunne
~~for~~ lade til en forståelse af figurens væsen og ide

geht alles gut. ^{anständig} Wie ~~ist~~ ^{ist} wie ich ~~ist~~ ^{ist} ist
~~geht~~ geht es bestimmt

Also geht es besimmt
Aber geht es wenn die Faktoren n sehr klein sind

1.

Hørke levende mennesker,
De åndeligt vægne,
Elsker ikke frem for alt
Miraklets vidunderlige øjeblik
hvor rummet ligger udbredt foran ~~dem~~
shabt af det allerhelligste lys
Lys, dets stråler og bølger,
Dets farver,
Dets midte alleskeds nærværende
om dagen -

~~Inden~~ ~~livets~~ ~~indvirkning~~ ~~sjæl~~
~~Andet det her~~
~~Du har været indvirket af~~
~~Indvirkningen den~~ ~~ikke~~ ~~verden~~
~~og den rastløse stjerne~~
~~som svømmer i det blå hav~~

~~Som livets indvirkning~~
~~indvirkningen den rastløse stjernes~~
~~kampsværd~~ ~~den~~ ~~svømmer~~
~~Inden~~ ~~livets~~ ~~indvirkning~~ ~~hæm~~
~~indvirkningen af de rastløse stjernes~~
~~den rastløse stjerne som~~
~~hæmpe verden~~ ~~den~~ ~~svømmer i det blå hav~~
Det Indvirkningen af de julekender sein,
de rolige plander
og af dyrenes, mange skikkelser kraft, ~~indvirkningen~~
de mange skikkelser skabt bevæget kraft

1
Dette mangefarvede skyer og luften indånder lyset
Og frem for alt indånder lyset
af de herlige fremmende
midt de sindfulde øjne, den svævende gang
og den sønne munde.
Som den jerdiske naturs konge
kalder lyset på alle kræfter
Avinger tallose forventninger frem
Og des mindelighed alene
åbenbarer det jerdiske riges mirakuløse herlighed

58 7 14
18²⁰ 21
40⁰⁰

?

Bart vender jeg mig
 til den hellige, indtalte
 hemmelighedsfulde nat.
 Fjært ligger verden
 som forsvundet i en hulning
 øde og ensomt, ^{det} her hvor jeg står
~~Et langt væmod~~
~~En følelse af langt væmod~~
~~svæbte stige~~
 I dybt smerte en dybt følelse af væmod
 I erindringens fjerne
 ungdommens ønsker
 Bændommens drømme,
 Helt mit lange livs høje glæde og
 forgabes håb, ~~de~~
 kommer i grå klæder
 som aftenåger
 efter solnedgang.
 Fjært ligger verden
 med dens farverige forføjelser,
 I andre rum
 skiller lyset de lyshige delte op.
 Skal lystskædding komme igen
~~At sine drømme~~
~~Bilimmarer til det hellige hus~~
 til ~~sine~~ ~~for~~ bær.

20

Dag hvad følger mit hjerte
så svagt og forfriskende
og sjener
venodent ~~midte~~ ~~hede~~. Ande
Har også du
et menneske hjerte
dunkle magt?

3.

22 ~ 25⁴⁵ 36¹⁵

55 3 45 10 1/2 58 3/4
8 3/4

Zonder den jerdische magt aldrig?

Shal usalighet havdighed fortæller
den himmelske natts ankomst?

shat det himmelighedsfulde kærlighedsoffer
aldrig brænde vrist?

Lyst ^{et} Jih sin tid og sin opvægnen ^{målt}
Lyst ^{den sørgne tilstand} ~~af opvægnen~~ Jih sin tid til ~~for~~ ^{konst}

men. Indlæs, og næstens hersker.

men. males &
young or sometimes variegated

Hellige soon

Syzygium

bel'ami
bel'air

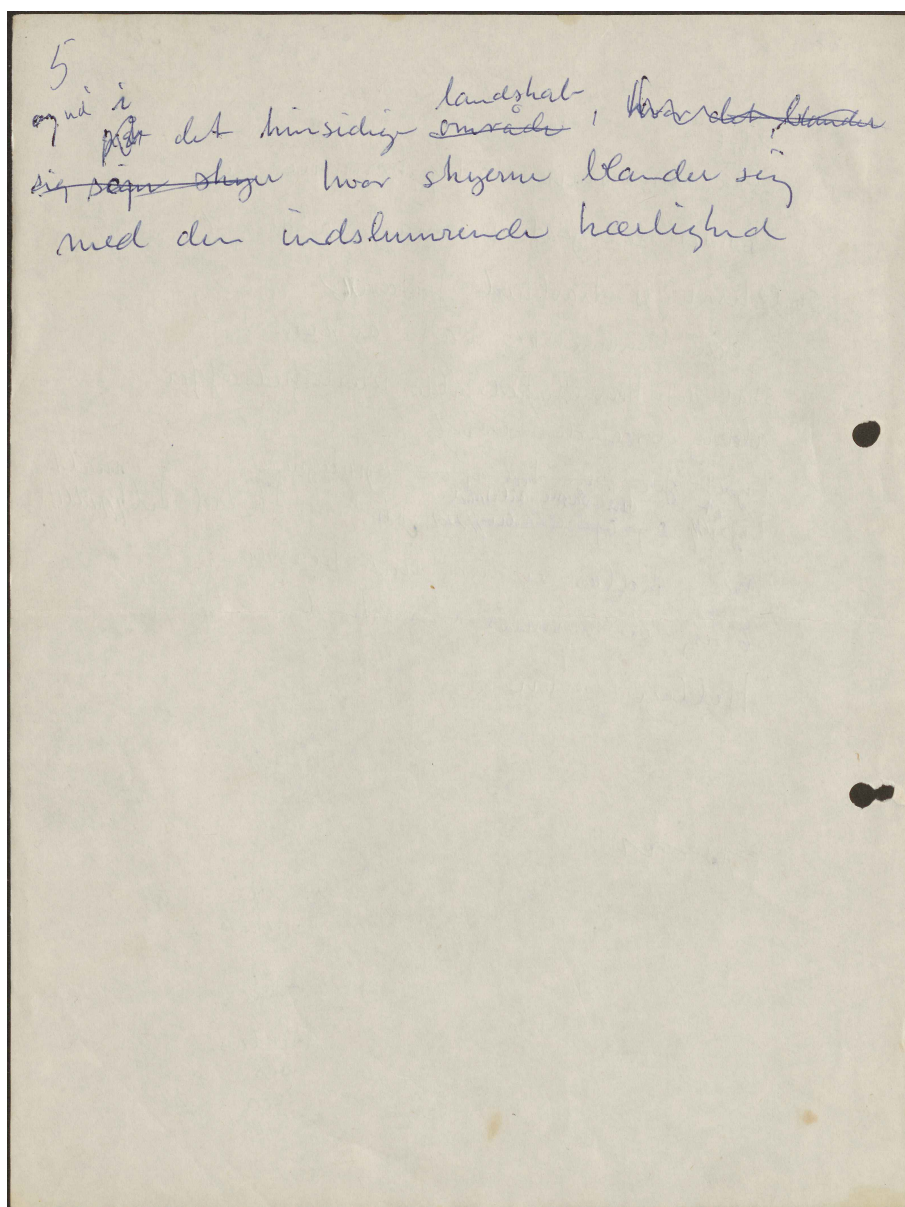
belly

boiles
bran
beaux

4
 Og på en gang ^{sprængt sprængt} ~~var~~ ^{landets} ~~højskolebåndet~~
~~lysets magt~~ ^{smængtes} ~~lysets lærer~~ ^{Jørgens båndet},
 borte ~~for~~ ^{lysets} den jordiske herlighed og
 mine sorger med den.
~~Sammen med den glød og~~
~~Sorgen og smerten~~
 Sorg og Vemod glød ~~ind i~~ ⁱ en ny
 grundgrundlig verden - Den natbegejstring
 himlens vilde kom over mig -
 Landshabit
~~ungjælsomme~~ hævde sig mod mig,
 over Landshabit svævede min forlørte
 nyfødte ånd. ~~Til storskyer~~
~~Da~~ Højene blev storskyer og ~~gennem~~ ⁱ
 skyerne så jeg ~~de forklare~~ min elskedes
 forklarede ansigtsdrag. I hendes øjne
 hviledes evigheden. Jeg fattede om
 hendes hænder og tårerne blev et jumbende
 ubrydeligt bånd. Åndensindet gled bort
 i det fjerne, som ~~vejrsdage~~ Ved hendes
~~lyst~~ hals gred jeg det nye liv ^{imøde med} ~~begejstret~~
 tårer. Det var den jøske drøm ^{hadden} ~~den~~ gav mig
 Drømmen drev bort men dens afslutning forblev den
 evigt uafrygtelige tro på natthimlen og den sol - den elskede

5-

Nu vil jeg hvornår næst morgen vil komme -
^{lyset} når Viden længere ^{skammer} byser natlen og kærtegheden,
 når hvilken ^{bliver} evig ^{mas} ~~og~~ stadig skabende diem.
 Himmelske ^{veghed} ~~Aræthet~~ fortæd mig aldrig mere.
 Lang og trækkende var vejen til den hellige grav
 og kærset var tungt. Den hvis ^{løber} ~~mund~~ en gang
~~fyldte~~ ~~bevægte~~ Jugsiden af ^{den} ~~krystallinske~~ ^{krystallinske} bølgers
 krystal, usynlige for ^{almindelig} ~~den~~ ^{almindelig} tanke,
^{hvis} ~~den~~ ^{den} ~~prosaisk~~ ^{den} ~~prosaisk~~ af høgens dunkle skød, ~~to~~
 og ved hvis fod den jerdiske flod byder frem,
 den som stod på verdens grænsebjerg
 og skuede ud over det nye land, ~~to~~
 i verdens bolig, sandelig han vander
 i den tilbage til verdens ^{krav} ~~krav~~ ~~krav~~
 til landet, hver lyset regner og den evige
 uro huser. Deroppe bygger han sig sin hytte
 Fredens hytte, længe og elsker, ^{skuer} ~~ser~~ ud over alt,
 til den velkomne sine kommer ~~hvor~~ ^{hvor} han
~~at~~ brækket med i brønnen kilde. Alt jerdisk
 svømmer ovenpå og bliver ~~gen~~ ^{gen} ~~højt~~ ^{højt} ruset
 af det høje, men det som blev helligt ved
 kærlighedsberøringen løber fortøst i gamle gange.

Disse brudestykker af Novalis' Hymne skulle kunne
 lade sig se i - stæder af figurens væsen og ide,
 spørgsmålet var så om man skulle læse dem fra
 Novalis' sammenhæng - lade dem tale sin egen sprog eller
 befolke dem med diktets billeder ~~der~~^{deres} vision. Poul
 fandt det vigtigst at fastholde Novalis' vil viderne at
 alt ^{der} han blev udsat som blot illustration, men også
 viderne at der der fandtes sig i diktet vil have mulighed
 for at opføre det stærkere. Den ene mulighed var at
 skilte viderne ~~der~~^{i skulpturel form} og skabe et Novalis' rum
 den anden, som er forsøgt i Aahne, her kunst, var
 at lade figuren indgå som led i en opførelse af diktet.
 Rummet var opbygget som et kirkerum, blå baggrund
 med ~~hymnerne~~^{hymnerne}, alt ^{med} her der blev blå figur var anbragt,
 og gennemtrængt, og digtrecitation på bånd. En række
 nærmest virtuelle handlinger fandtes. Et blomster
 hoved ^(Anisete) på gulvort tegnet stængel og rød og blev
 til sidst malet blå. Vision (Andersens) blev mærket med
 blå farve og stablet. En blomme blev anbragt ved siden
 af den blå figur som et hertighedssymbol. Med ~~spat~~
 søjlen over hovedet svarende til figuren, stod her et
 kvartal med den blå væg. ~~et stue~~ Sidst var et
 skridt videre med den grønne kassefigur. Her er det næste
 skridt som visualiserer Novalis' nat- ~~en~~ essens - virkelighed -
 længsel. Opførelsen varede 1 time og 15 minutter.

Abc mini a L

Palermo

født 1943 i Leipzig

Maleren Palermo arbejder i et poetisk-æstetisk billedprog, hvormed han søger at sætte sig i forhold til mennesket og sig selv i andre former. Billederne er delt op i flere elementer, der er for det meste delt op i to elementer, som står i "forhold" til hinanden på et eller andet idégrundlag. Rummet mellem dem. Den Palermo altså har givet afkald på at male, bliver så ~~altid~~ beskuerens frie område - space, her sker vil det, som ~~maleren~~ "do skud" skal ~~bringe~~ maleren "do skud" et stærkt ubekendt liv, men et poetisk på tilskueren vider poetisk resultat. Der er tale om associationsstimulering og kontemplationsbefordring henrykt for malers side. Derfor kommer ~~maleren~~ Palermo's plastiske former og elementer forbinder sig i stærkt tvivlende form af skulpturel karakter maleren kaldes billederne objektive.

Nachtschick er udformet som et ~~forståeligt~~ T. T. et andet forhold mellem overliggende af ~~forståelsen~~ sætter grænser for billedets højde siderne og for ~~et~~ stærkt ~~et~~ først af måneandagelser over jorden og giver mening til romantisk fortællelse: det malerisk er billedet skæbneskædet og netop derfor associationsrigt.

Det Fæstet - er bygget op på samme grundform
det store T. Som indmad i inderskærmen har
Palermo anvendt en grå skumgummi en skumgummi
som er fyldt med flyvende partikler ~~der giver~~ (ligesom
associationen) en anden en anden væsentlig materialvirkning
er skummens lydabsorberende evne. Ganske vist er
skummet billedets skumgummimængde ^{er et praktisk} ikke i stand til
rent praktisk at til at absorbere meget lys,
men blot brøddetheden en der dæmpende virkning
for frestillingen om nattes dæmpede lys. Men det
paradoxe i billedets situation understreges af støjfulden
hvor et retningstændte pileagging ligner forsvinder i
vulkan og samtidig sender i irrelevant retning af
den lille pil for billedet til den anden plationsobjekt.
og bærer det for og bringer det fri af disse ^{mærkelige} ~~beskrivende~~ associationer.

Billedet "Tagdrum", er i klarhed og behag,
år et ~~noget~~ ^{poetisk} færdigstillet på gaden, bliver at
malersindets drømmeren overført til en udefinerlig læringsform
hvis bløde folder ~~optager~~ poetiserer behagene eller
skævt profilerede grundform - ~~læringsstoffet~~ ~~der~~
~~hænder~~ Maleren ~~bevæger~~ Palermo bevæger sig mellem
drøm og virkelighed i hans sidste et arbejde har
han forladt virkeligheden og ~~for~~ påvirket ~~nu~~ ~~den~~
~~end~~ anvender nu drømmeren. De 2x2 meter store
nu farvebilleder lysgrøn og grøn - blanksort, ~~og~~ matsort
og hvidgul - ~~hvid~~ ~~og~~ ~~lys~~ hvid og lyssegul påholder
drømmeren her behagene. Her lyse Palermo på linje med
Morris Louis det er en kunstnerligt videreførelse af

Paris Sydfrankrig

origel
Marilyn Mason

- BAhol II Prière pour le salut de
mon âme

2 Poudre d'or
sans piano

V 9

hans tidligere arbejder, ~~men som~~ ^{indse} Andre ~~har~~
næsten samme punkt og Godabelser for direkte
til det hvide billede. Palermos farvevalg skal efter
hans ^{egen} ~~egne~~ udtalelse være udspunget af naturoplevelse.
Det grønne billede er et kich ud fra havens grønne nuance.
Sammenstillet, men det synes som om konklusionen
og udførelsen ~~har~~ ^{lykkes} ~~stod~~ ^{er} ~~helt~~ ^{et} ~~for~~ ^{for} hinanden
det er for entydigt og meget lidt overbevisende.